

O ARIPI FRANTĂ A ŞLAGĂRULUI ROMÂNESC

Imediat după Anul Nou, Capitala a fost împânzită de afişe mari, viu colorate, care vesteau megaconcertul live din martie 2018 de la Sala Palatului, intitulat „Fată dragă”, dedicat amintirii regretatei Mădălina Manole. Privind cu atenție anunțul, observăm că, la acest spectacol in memoriam realizat de Stoian Anghel și prezentat de Octavian Ursulescu, și-au dat întâlnire nume sonore ale scenei românești: Mirabela Dauer, Alexandru Arșinel, Maria Dragomiroiu, Gabriel Dorobanțu, Anastasia Lazariuc, Aurelian Temișan, Anca Turcașiu, Mihai Constantinescu, Nico, Romică Țociu și Cornel Palade, Annes, Daniel Iordăchioaie, Alessis, Oana Sârbu, Carmen Rădulescu, Silvia Chifiriuc, Jean Paler și Maria Crăciun – cu toții profund marcați de pierderea Mădălinei, reprezentantă de seamă a muzicii ușoare românești de tip șlagăr.

Muzica așa-zisă „ușoară”, întrucât ajunge ușor la inima publicului, nu este deloc simplă (cum încearcă unii s-o definească), ci reclamă multă muncă, eforturi și talent din partea compozitorilor, care dau glas melodiei și simțămintelor omenești. Șlagărul este acel cântec de succes care, prin muzicalitate, ritm și armonie, prinde din prima la ascultător, fiind fredonat imediat ce a fost auzit, lucru dorit de orice autor și solist de muzică ușoară, dar nu lesne de realizat.

Mădălina Manole, supranumită de numeroșii ei admiratori „Fata cu părul de foc”, a fost o exponentă de prim ordin a acestui gen muzical, iar asta s-a datorat în mare măsură compozitorului Șerban Georgescu (1952-2007), cu care a și fost căsătorită (între 1994-2002). Melodii nemuritoare precum „Fată dragă”, „Vino, dragostea mea”, „Ei, și ce?”, „Te-am văzut, mi-ai plăcut”, „Vreau să te uit”, „Să nu mă minți” etc, compuse de Șerban Georgescu și interpretate magistral de Mădălina Manole au rămas în sufletul publicului de cum au fost lansate (în anii '90).

Divorțul de Șerban – un om cumsecade, prietenos și excelent profesionist de radio – a afectat-o profund pe Mădălina, o fată extrem de sensibilă, sufletistă și sentimentală, care a trecut cu greu peste respectivul moment. Fără a deține informații din „surse directe”, se pare că persoane din anturajul lor apropiat și mai ales din presa de scandal au avut o contribuție importantă la destrămarea relației lor, înfiripată prin 1988, la mare, la Radio Vacanța și la Festivalul Mamaia, unde Mădălina era nelipsită și mereu printre laureați.

După 2003, Mădălina Manole a intrat într-un nedrept „con de umbră”, fiind mai puțin difuzată de posturile de radio și televiziune, refuzată de Casele de Discuri sub pretextul că nu este cerută de public (minciună sfruntată).

Totodată, rău-voitorii din showbiz și mass-media afirmă cu sarcasm că s-a îngreșat, că s-a urâțit, că nu mai are voce etc, neadevăruri care au supărat-o și mai tare pe Mădălina, dornică de sinceritate, discreție și liniște, nu de mondenități de prost gust.

Cu toate că între timp şi-a refăcut viaţa, recăsătorindu-se în octombrie 2009 cu Petru Mircea, dar mai ales dând naştere la 8 iunie 2009 unui băieţel adorabil, pe care şi-l dorise atât de mult, ba chiar revenise şi în muzică cu un nou album, pe fondul stresului cauzat de decepţii, neîmpliniri şi dezamăgiri, afecţiunile ei psihice (depressive) s-au intensificat şi agravat, dar din motive de discreţie au fost cu străşnicie tănuite de apropiaţii Mădălinei. De altfel, cu aproximativ o lună înaintea tragicului deznodământ, a mai avut o tentativă de suicid (substanţe medicamentoase) dar s-a intervenit la timp şi a fost salvată. Actul ei a fost ținut strict secret, încât până şi cei mai buni prieteni sau colegi ai ei aveau să afle despre aceasta după...

Şi astfel, la 14 iulie 2010, exact în ziua când împlinea frumoasa vârstă de 43 de ani, Mădălina Manole a recurs la gestul fatal de a-şi pune capăt zilelor prin otrăvire cu furadan (un insecticid puternic), aspect stabilit în ancheta judiciară şi mărturisit de ea în mesaje de adio lăsate.

Moartea ei surprinzătoare a produs o imensă durere nu doar familiei şi nenumăraţilor ei „fani” (constituiţi în anii '90 în Asociaţia Culturală Umanitară „Mădălina Manole”), care o plâng şi o regretă neconţinut, dovadă stând şi cuvintele scrise în decembrie 2017 la mormântul ei din Cimetirul „Bolovani” (judeţul Prahova): „Aceeşi dragoste nemărginită! Acelaşi dor usturător!

Aceleaşi lacrimi nesecate! Te iubim nespun, sufletul nostru scump!”

Subsemnatul, care am cunoscut-o şi pe ea şi pe Şerban (de la care am şi o dedicaţie pe coperta unui disc-vinil de mare succes), consider că s-a făcut o greşeală enormă, ascunzându-se intenţia ei de sinucidere şi internarea ei de urgenţă cu o lună înaintea năpraznicului final; dacă s-ar fi spus răspicat adevărul şi opinia publică ar fi fost informată, Mădălina ne-ar fi încântat şi astăzi cu muzica şi farmecul ei, iar Asociaţia Culturală „Dracula” i-ar fi organizat acum un concert de celebrare (precum cel de curând, de mare succes, al Loredanei) şi nu unul de comemorare. Sigur, tabloidele ar fi vuit, devoratorii de scandal s-ar fi înfruptat cu nesaţ (subiectul era „gras”), dar dacă ştiam toţi cei ce-o preţuiau şi îndrăgeam şi mulţii ei prieteni sinceri, ne-am fi mobilizat şi, precis, o deturnam din calea ei macabră cu argumente forte: că este la fel de frumoasă, apreciată şi iubită de marele public, că avem nevoie de ea şi de muzica ei grozavă, că are copil de crescut şi alte temeuri la fel de solide şi convingătoare. N-am nicio îndoială că Mădălina, care la fel ca orice mare artistă ţinea mult la publicul ei, ar fi înţeles şi în urma efortului conjugat al apropiaţilor ei, în final, renunţat. Dar iată că teama de „gurile rele” din presă i-a determinat pe cei din familie să o protejeze de „bârfele gazetelor”, nu însă şi de propria-i izolare şi nelinişte.

Pierderea Mădălinei a lăsat un gol adânc în muzica uşoară românească, fără însă a neglija că ea cânta şi alte genuri precum folk (cu care a şi debutat în anii '80), rock (vezi melodiile „Trăiască rock-ul” şi „Rock-ul iubirii”), prelucrări din folclor (excelentul album din 1997 „Lină, lină, Mădălină”) cu melodii celebre din repertoriul Mariei Tănase, Ilenei Sărăroiu, Mariei Lătăreţu şi alţii, sau colinde româneşti şi internaţionale (albumul „Happy New Year!” din 1994).

Din fericire, datorită tehnicii moderne, o avem azi pe Mădălina pe discuri, pe video, pe calculator, dar asta nu diminuează uriașul regret de a nu o mai putea vedea live cu șlagărele ei minunate, interpretate cu grație în stilul ei inconfundabil.

Provocați de marile nume de artiști de pe afișul menționat, care și-au dat mâna în omagierea colegiei dispărute, am considerat o datorie de onoare evocarea personalității Mădălinei Manole, această stea strălucitoare a muzicii românești, prematur plecată la ceruri, concluzionând că deși „fata dragă” nu mai este, șlagărul rămâne și acesta e nemuritor.

HORAȚIU MĂNDĂȘESCU

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*